

Ngày Không Còn Cha

trần trở

Giang Ân

1. Ngày con trở về, cha không còn nữa, ngày con trở
2. Ngày con trở về, cha không còn nữa, ngày con trở

về, chiếc lá thu rơi. Cha ơi, đời cha gian khó, bao nắng mưa dãi
về, vắng bóng cha yêu. Cha ơi, lời cha khuyên nhủ, con sống cho nên

dầu, nuôi con khôn lớn, đưa con vào đời. Rồi cha bỗng lặng
người, tìm con ghi nhớ, công cha biển trời. Lời cha vẫn còn

lẽ, đi về nơi xa xôi, đi về nơi cuối trời, đi một mình đơn côi.
đó, nhưng mà cha nơi đâu, chân trời đang tím mầu, chỉ còn là cơn đau.

ĐK: Còn đâu, giờ còn đâu nữa, tháng năm vụt qua, mắt cha nhạt
nhòa, bên con thuở ấy, vỗ về yêu thương. Còn đâu, giờ còn đâu nữa, người cha thân
yêu, đời con sẽ bơ vơ, bước chân trần thờ, bỗng nghe đại khờ, vỗ về tuổi thơ.

(.Hu - hu - - - hu - hu, hu - hu - - hu - hu.) Cha

rall...
oi, con muốn thưa với cha rằng, bao năm qua con làm cho cha buồn phiền, giờ
- - - - - con yêu cha, ân tình ghi sâu một đời, thời

đây con muốn đáp đền, nhưng mà cha nay có còn đâu?!
gian không thể xóa nhòa, giữa đời con luôn nhớ về cha.